

ประโยค ๑-๒

แปล มคอเป็นไทย

สอบ วันที่

๒๕๖

แปล โดยพยัญชนะ

๑ ต่ ทิวส์ มลลิกาย เทเวีย ปญจทิ ภิกขุสเทหิ สหฐี เทว อคคสาวกา นิมนุตติตา โทหนติ ฯ
 อถสสา ปุพฺพณฺเฑเวว สามีกสฺส เต สหฐี ปุตฺเตหิ สีสํ ฉินฺทนฺตฺติติ ปณฺณํ อหริตฺวา อหฺสฺ ๑ ส
 ตํ ปวตฺตํ ญฺตฺวา กสฺสจฺจ อวตฺวา ปณฺณํ อจฺจจฺเจ กตฺวา ภิกขุสงฺฆเมว ปรีวีสึ ๑ อถสสา ปรีจาริกาย
 ภิกขุณํ ภาตฺตํ ทตฺวา สปริจาณฺฐี อหฺรณฺตฺย เถรณํ ปุโรโต จาณฺฐี ภินฺทิสฺ ๑ ฆมฺมเสนาปติ เกพฺนฆมฺม
 ภินฺนํ น จินฺตเตตฺตพฺพนฺติ อห ๑ ส อจฺจจฺจโคโต ปณฺณํ นีหริตฺวา ทวตฺตีสาย ปุตฺเตหิ สหฐี ปิตุ
 สีสํ ฉินฺทนฺตฺติติ เม อิมํ ปณฺณํ อหริสฺ อห อิทํ สุตฺวาปิ น จินฺตีสึ สปริจาณฺฐียา ภินฺนายน กิ
 จินฺตเสสฺสามิ ภาตฺเตติ อห ๑ ฆมฺมเสนาปติ ฆมฺมํ เทเสตฺวา อญฺญายาสนา วิหารํ อคฺมาลี ๑ สปิ
 ทวตฺตีสฺสฺสนิสาย ปโกโสเปตฺวา ตุมฺหากํ สามีกา นิรปฺราธา อตฺตโน ปุริมกมฺมผลํ ลภิสฺ ตุมฺเห มา
 โสจฺจิตฺถ มา ปรีเวิตฺถ รมฺโณ อูปริ มโนปฺโทสํ มา กริตฺถาติ โววหิ ๑ รมฺโณ จรปฺริสา ตํ กถ
 สุตฺวา เตสํ นีทฺโสภาวํ รมฺโณ กถยิสฺ ๑ ราชา สํเวคปฺปโต ตสฺสา นีเวสนํ คนฺตฺวา มลลิกญจ
 สฺนนิสาย จสฺสา ขมาเปตฺวา มลลิกาย วรํ อทาสึ ๑ ส วโร คทิตฺเต เม โหตุติ วตฺวา ตสฺมี คเต
 มตฺกภตฺตํ ทตฺวา นหาตฺวา ราชานํ อูปลงฺกมิตฺวา เทว ตุมฺเหหิ เม วโร ทินฺโน มยฺหณฺจ อณฺเณน
 อตฺถิ นตฺถิ ทวตฺตีสาย จ เม สฺนนิสานํ มมณฺจ กุลมฺรคฺมนํ อนุชานาถาติ อห ๑ ราชา
 สมฺปฏฺิจฺฉิ ๑ สยฺปิ ทวตฺตีสฺสฺสนิสาย ยถาสกานิ กุลานิ เปเสสิ ๑ ส กุสินารายํ อตฺตโน กุลมฺร
 อคฺมาลี ๑ ราชาปิ พนฺรฺลเสนาปติโน ภาคิเนยฺยสฺส ทีฆการายนฺสฺส นาม เสนาปติญฺญานํ อทาสึ ๑
 โส ปน มาตุโล เม อิมินา มาริตฺติ รมฺโณ โอตารํ คเวสนฺโต วิจฺรติ ๑ ราชา กิร นิรปฺราชสฺส
 พนฺรฺลสฺส มาริตกาลโต ปญฺญาย วิปฺปฏิสาร์ หุตฺวา จิตฺตสฺสทํ น ลภติ รชฺชสฺส นานฺโนติ ๑

เฉลย

ชป.๓ วิทศวก ๖๓๖ น.๑๘-๒๐

๑. ต่ ทิวส์ มลลิกาย เทเวียา ปณจหิ ภิกขุสเทหิ สหุตี เทว อคคสาวกา นิมนติตา โหนติ ฯ
อถสสา ปุพพณฺเฑเว สามีกสฺส เต สหุตี ปุตฺเตหิ สีสํ ฉินฺทหฺตฺติ ปณฺณํ อหริตฺวา อทฺสุ ฯ ส
ตํ ปวตฺตํ ญฺตฺวา กสฺสจฺจ อวตฺวา ปณฺณํ อุจฺจนฺเต กตฺวา ภิกขุสงฺฆเมว ปริวฺสิ ฯ

๑. ในวันนั้น อ. พระอัครสาวก ท. ๒ กับ ด้วยร้อยแห่งภิกษุ ท. ๕ เป็นผู้ อันเทวี ชื่อว่ามัลลิกา นิมนต์แล้ว ย่อมเป็น ฯ ครั้งนั้น (อ. ชน ท.) นำมาแล้ว ซึ่งหนังสือ ได้ให้แล้ว (นางมัลลิกา) นั้น ในสมัยอันเป็นเบื้องต้นแห่งวันนั้นเทียว (มีอันให้รู้) ว่า (อ. ทหาร ท.) ย่อมตัด ซึ่งศีรษะ ของสามี ของท่าน กับ ด้วยบุตร ท. ดังนี้ (เป็นเหตุ) ฯ (อ. นางมัลลิกา) นั้น รู้แล้ว ซึ่งความเป็นไปทั่ว นั้น ไม่กล่าวแล้ว แก่ใคร ๆ กระทำแล้ว ซึ่งหนังสือ ในชายพก อังคาสแล้ว ซึ่งหมู่แห่งภิกษุนั้นเทียว ฯ

อถสสา ปริจาริกาย ภิกขุณฺ ฆตฺตํ ทตฺวา สปรฺจาภฺตี อหฺรหฺตฺติโย เถรานํ ปุรฺโต จภฺตี ภินฺทฺสุ ฯ
ธมฺมเสนาปติ เกทฺนธมฺมํ ภินฺทํ น จินฺเตตฺตพฺพนฺติ อาท ฯ

ครั้งนั้น (อ. ทญิง ท.) ผู้รับใช้ (ของนางมัลลิกา) นั้น ถวายแล้ว ซึ่งภัตร แก่ภิกษุ ท. นำมาอยู่ ซึ่งเถา-
แห่งเนยใส ทำลายแล้ว ซึ่งเถา ข้างหน้า ของพระเถระ ท. ฯ อ. พระธรรมเสนาบดี กล่าวแล้ว ว่า
(อ.นามรูป) มีอันแตกไปเป็นธรรม แตกไปแล้ว (อันใคร ๆ) ไม่พึงคิด ดังนี้ ฯ

สา อุจจนคโตะ ปณณํ นีหริตวา ทวตฺตีสาย ปุตุเตติ สทุธิ ปิตุ สีสํ จินทนต์ติ เม อิมํ ปณณํ
อาหริสฺส อหํ อิทํ สุตวาปี **น จินเตสิ** สปีจาภียา ภินนาย ก็ จินเตสฺสามิ ภาตฺเตติ อาห ๑

(อ. นางมัลลิกา) นั้น นำออกแล้ว ซึ่งหนังสือ จากชายพก กล่าวแล้ว ว่า (อ. ชน ท.) นำมาแล้ว ซึ่งหนังสือ
นี้ แก่ดิฉัน (มีอันให้รู้) ว่า (อ. ทหาร ท.) ย่อมตัด ซึ่งศีรษะ ของบิดา กับ ด้วยบุตร ท. ๓๒ ดังนี้
(เป็นเหตุ) อ. ดิฉัน แม่ฟังแล้ว (ซึ่งเรื่อง) นี้ **ไม่คิดแล้ว**; ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ครั้นเมื่อขาดแห่งเนยใส
แตกไปแล้ว, (อ. ดิฉัน) จักคิด ซึ่งอะไร ดังนี้ ๑

ธมฺมเสนาปติ ธมฺมํ เทเสตฺวา อุกฺกุลาสาสนา วิหารํ อคฺมาสิ ๑ สามี ทวตฺตีสสุณิสายो ปกโกสาเปตฺวา
ตุมุหากํ สามิกา **นโรปรธา** อตฺตโน ปริมกมฺมผลํ ลภิสฺสฺสํ ตุมเท มา โสจิตฺถ มา **ปริเทวิตฺถ** รณโณ
อุปริ **มโนปโทสํ** มา กริตฺถาติ โอวทิ ๑

อ. พระธรรมเสนาบดี กล่าวแล้ว แสดงแล้ว ซึ่งธรรม ลูกขึ้นแล้ว จากอาสนะ ได้ไปแล้ว สุวิหาร ๑
(อ. นางมัลลิกา) แม่นั้น (ยังบุคคล) ให้ร้องเรียกแล้ว ซึ่งหญิงสะไภ้ ๓๒ ท. กล่าวสอนแล้ว ว่า อ. สามี ท.
ของเจ้า ท. **เป็นผู้มีความผิดออกแล้ว** (เป็น) ได้แล้ว ซึ่งผลแห่งกรรมอันมีในก่อน ของตน, อ. เจ้า ท.
อย่าเศร้าโศกแล้ว อย่าคร่ำครวญแล้ว, อย่ากระทำแล้ว **ซึ่งกิเลสเป็นเหตุประทุษร้ายแห่งใจ** ในเบื้องบน
แห่งพระราชา ดังนี้ ๑

ธัญญา จรุงวิธา ต่ กถ่ สุตวาท เตล่ นิตโศภมา ธัญญา กถยีสู่ ๑ ราชา ล่เวคปตโต ตลสา
นินวสน่ คนุตวาท มลลิกภจ สุตินสาโย จลสา ขมาเปตวาท มลลิกาย วร่ อทาลี ๑

อ. บุรุษผู้เที่ยวไป ท. ของพระราชา ฟังแล้ว ซึ่งวาจาเป็นเครื่องกล่าว นั้น กราบทูลแล้ว ซึ่งความที่
(แห่งชน ท.) เหล่านั้น เป็นผู้มีโทษออกแล้ว แก่พระราชา ๑ อ. พระราชา ผู้ทรงถึงแล้วซึ่งความสลด
เสด็จไปแล้ว สุนิวศน์ (ของนางมัลลิกา) นั้น ทรงยังนางมัลลิกา ด้วย ทรงยังหญิงสะไภ้ ท.
(ของนางมัลลิกา) นั้น ด้วย ให้อัดโทษแล้ว ได้พระราชทานแล้ว ซึ่งพร แก่นางมัลลิกา ๑

สา วโร คทิต เม โหตุติ วตวาท ตลสมี่ คเต มตภมตต ทตวาท นทตวาท ราชาน่ อุปสงกมิตวาท
เทว ตุมเทหิ เม วโร ทินโน มยทญจ อญญเนน อตโถ นตติ ทวตตีสาย จ เม สุตินสาน่ มมภจ
กุลขรคมน อนุชานาถาติ อาท ๑

(อ. นางมัลลิกา) นั้น กราบทูลแล้ว ว่า อ. พร เป็นพรอันหม่อมฉัน รับแล้ว จงเป็นเถิด ดังนี้
(ครั้นเมื่อพระราชา) นั้น เสด็จไปแล้ว, ถวายแล้ว ซึ่งภัตตเพื่อบุคคลผู้ตายแล้ว อาบแล้ว เข้าไปเฝ้าแล้ว
ซึ่งพระราชา กราบทูลแล้ว ว่า ข้าแต่พระองค์ผู้สम्मติเทพ อ. พร อันพระองค์ ท. พระราชทานแล้ว
แก่หม่อมฉัน, อนึ่ง อ. ความต้องการ (ด้วยวัตถุ) อื่น ย่อมไม่มี แก่หม่อมฉัน, อ. พระองค์ ท.
ของทรงอนุญาต ซึ่งการไปสู่เรือนแห่งตระกูล แก่หญิงสะไภ้ ท. ๓๒ ของหม่อมฉัน ด้วย แก่หม่อมฉัน
ด้วย ดังนี้ ๑

ราชา สมปฏิจฉิ ฯ สยปี ทวตฺตีสสุณิสสา **ยถาสกานิ** กุลานิ เปเสลลิตฺติ ฯ สกา กุสิณารายํ อตฺตโน
กุลฆรํ อคมาลิตฺติ ฯ ราชาปิตฺติ พนฺธุลเสนาปตฺติโน **ภาคิเนยฺยสุส** ที่ฆการายนสฺส นาม เสนาปตฺติภูฏานํ
อทาลิตฺติ ฯ

อ. พระราชา ทรงรับพร้อมแล้ว ฯ (อ. นางมัลลิกา) ส่งไปแล้ว ซึ่งหญิงสะใภ้สามสิบสอง ท. ผู้ตระกูล ท.
อันเป็นของตนอย่างไร แม่เอง ฯ (อ.นางมัลลิกา) นั้น ได้ไปแล้ว ผู้เรือนแห่งตระกูล ของตน ในเมือง-
ชื่อว่ากุสินารา ฯ แม้ อ. พระราชา ได้พระราชทานแล้ว ซึ่งตำแหน่งแห่งเสนาบดี ชื่อ แก่ที่ฆการายนะ
ผู้เป็นหลาน ของเสนาบดีชื่อว่าพันธุละ ฯ

โส ปน **มาตุโล** เม อิมินา **มาริตฺติ** รณฺเญ โอตารํ คเวสนโต **วิจฺรติ** ฯ ราชา กิร นิรปราชสฺส
พนฺธุลสฺส มาริตกาลโต ปฏฺฐาย **วิปฺปฏิสาร์** หุตฺวา **จิตฺตสฺสทํ** น ลมตฺติ รชชฺสุขํ นานุโมตฺติ ฯ

ก็ (อ. เสนาบดีชื่อว่าที่ฆการายนะ) นั้น (คิดแล้ว) ว่า **อ. ลุง** ของเรา (**อันพระราชา**) นี้ **ให้ตายแล้ว** ดังนี้
ย่อมเที่ยวแสวงหาอยู่ ซึ่งช่อง ของพระราชา ฯ ได้ยินว่า อ. พระราชา **เป็นผู้มีความเดือดร้อน** เป็น
ไม่ทรงได้อยู่ **ซึ่งความเบาแห่งพระทัย** ไม่ทรงเสวยอยู่ ซึ่งสุขในความเป็นแห่งพระราชา จำเดิม
แต่กาล แห่งเสนาบดีชื่อว่าพันธุละ ผู้มีความผิดออกแล้ว (**อันพระองค์**) ให้ตายแล้ว ฯ